



අවන රැවූල

සිබිල් චෙත්තසිංහ



ජූවන රැවුළු

කතාව සහ චිත්‍ර
සිබිල් චේත්තසිංහ



ආදිත් ප්‍රකාශන (පොද්ගලික) සමාගම
4 සිංහ මාවත, පැරිලියන පාර, නුගේගොඩ,
දකුණු - 285500, 0777-489135
e-mail: sybilweirangha@gmail.com
virudangha@gmail.com

හොඳ ම සැලසුම් සහිත ළමා පොත සඳහා
2003 සාක් සම්මානය
දෙන රැවුළු පොතට හිමි විය.





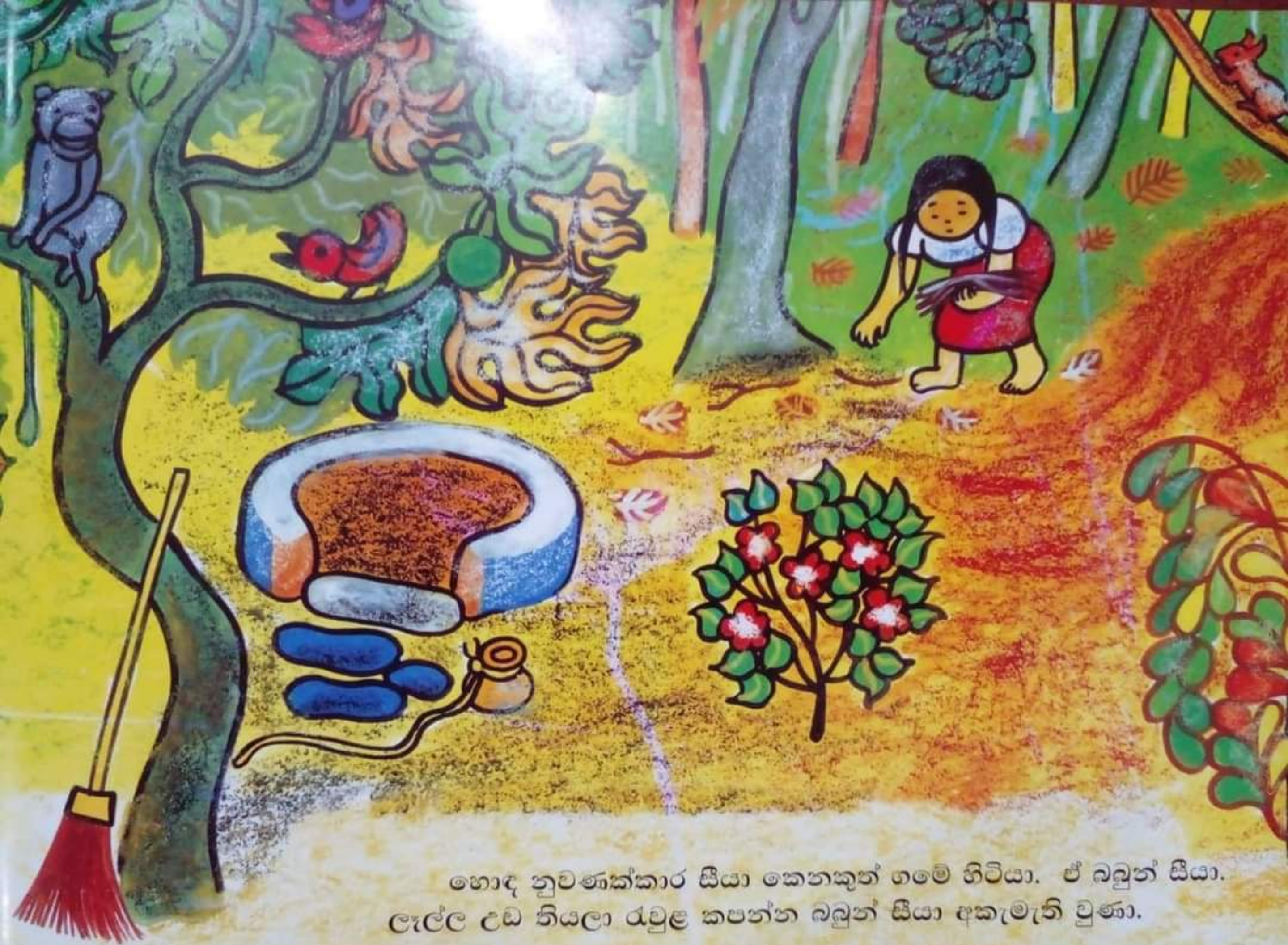
ඉස්සර කාලෙක සීයලා රැවුළ
කැපුවේ නෑ. රැවුළ දිගට වැවෙන
ඇරියා. රැවුළ වචන නියෙන ආසාවට
නෙවෙයි එහෙම කළේ. රැවුළ කපන්න
කතූරූ, ඇළිපිහි නොතිබුණු නිසා.



එක සීයා කෙනෙකු අමුතු වැඩක්
කළා. මාළු වෙළෙන්දෙකු ලෑල්ලක් උඩ
තිබ්බලා ලොකු පිහියකින් මාළු කැපුවා
වාගේ ඒ සීයා අතින් සීයලා ගෙ රැවුළ
කපලා දුන්නා.







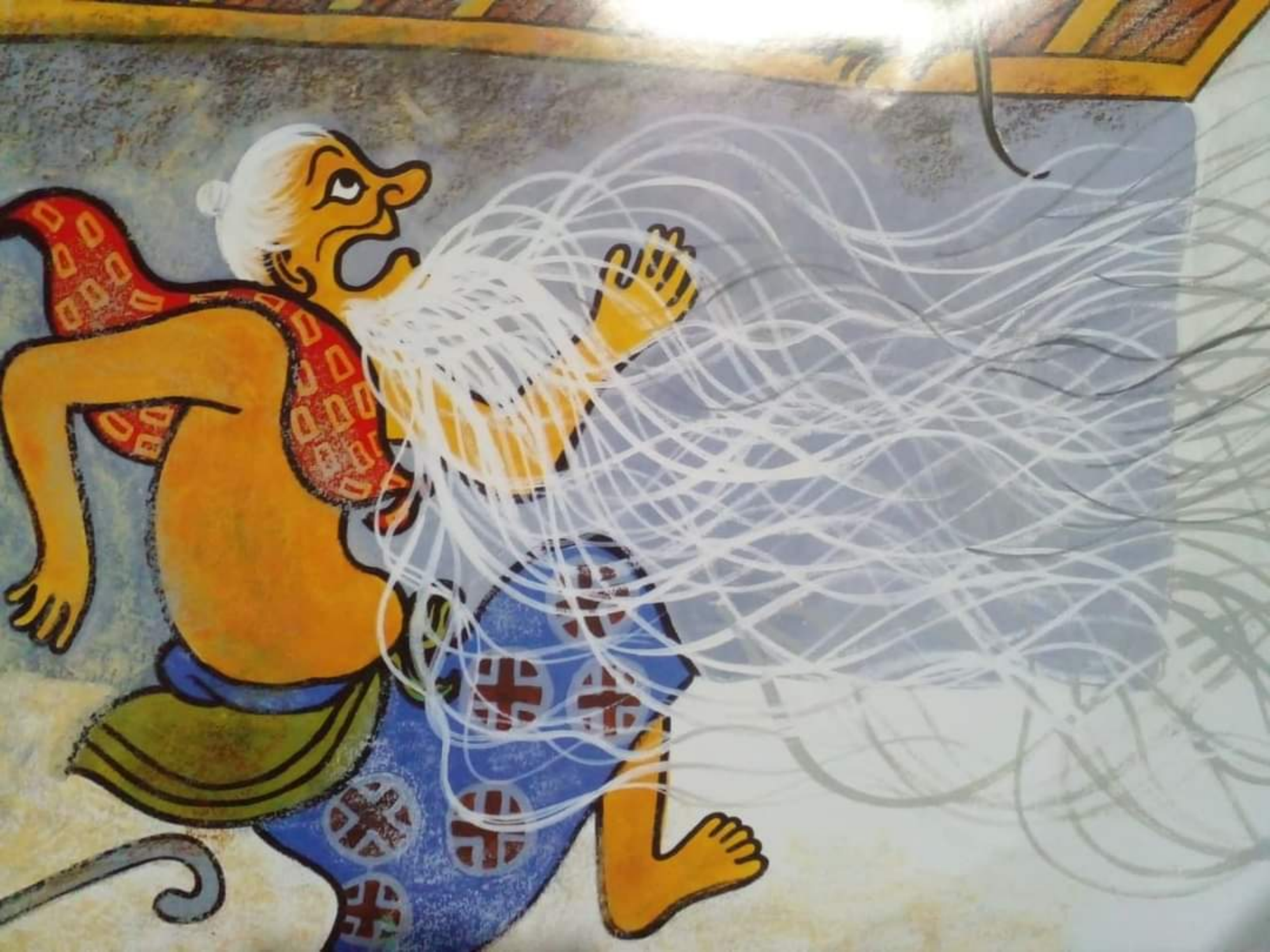
හොඳ නුවණක්කාර සීයා කෙනකුත් ගමේ හිටියා. ඒ බබුන් සීයා.
ලෑල්ල උඩ තියලා රැවුල කපන්න බබුන් සීයා අකමැති වුණා.





ඒ නිසා බබුන් සියා මියා මියා ඇති කළා. මියාට පොලුයි, මාළුයි, බතායි කන්න දන්නා. මියාට කියලා සියා ගෙ රැවුල කප්පාගන්නා. ටික දවසක් මෙහෙම රැවුල කපන අතර, දවසක් මියාට සියා ගෙ රැවුල කපාගන්න බැරි වුණා. දත්මිටි කාගෙන රැවුල හැපුවත් රැවුල කැපුණේ නෑ.

“සියෙ, සියෙ අද නම් රැවුල කැපෙන්නේ නෑ” මියා සියාට කිවුවා.





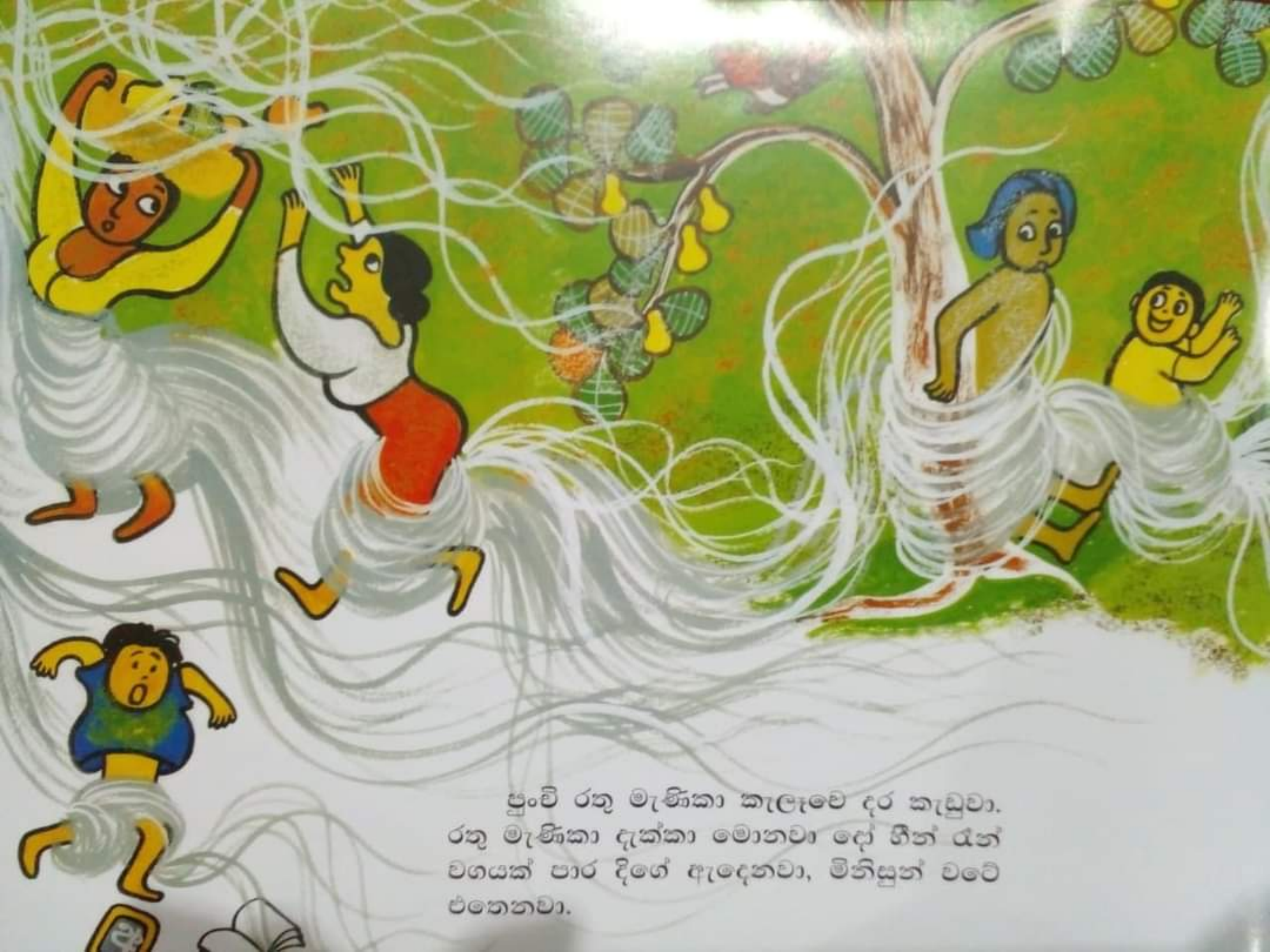
“එහෙනම් පුනේ දත් මොට වෙලා ඇති. දුවලා ගිහින් දත් වික මුව
නියන් එන්න” සියා කිවුවා. මියා යන්න හැදුවා විතර සි පුදුම දෙයක් වුණා.
පිල්ලකින් චතුර ගලනවා වාගේ සියා ගෙ රැවුළ වැවෙන්න ගන්නා.





රැවුළු වැවිලා මුළු ගේ ම පිරුණා. මොහොතකින් රැවුළු මිදුලට ගියා. ගස්
උඩටත් නැංගා. ගස් උඩ හිටිය කුරුල්ලන්, ලේනුන් බයේ පැනලා ගියා.

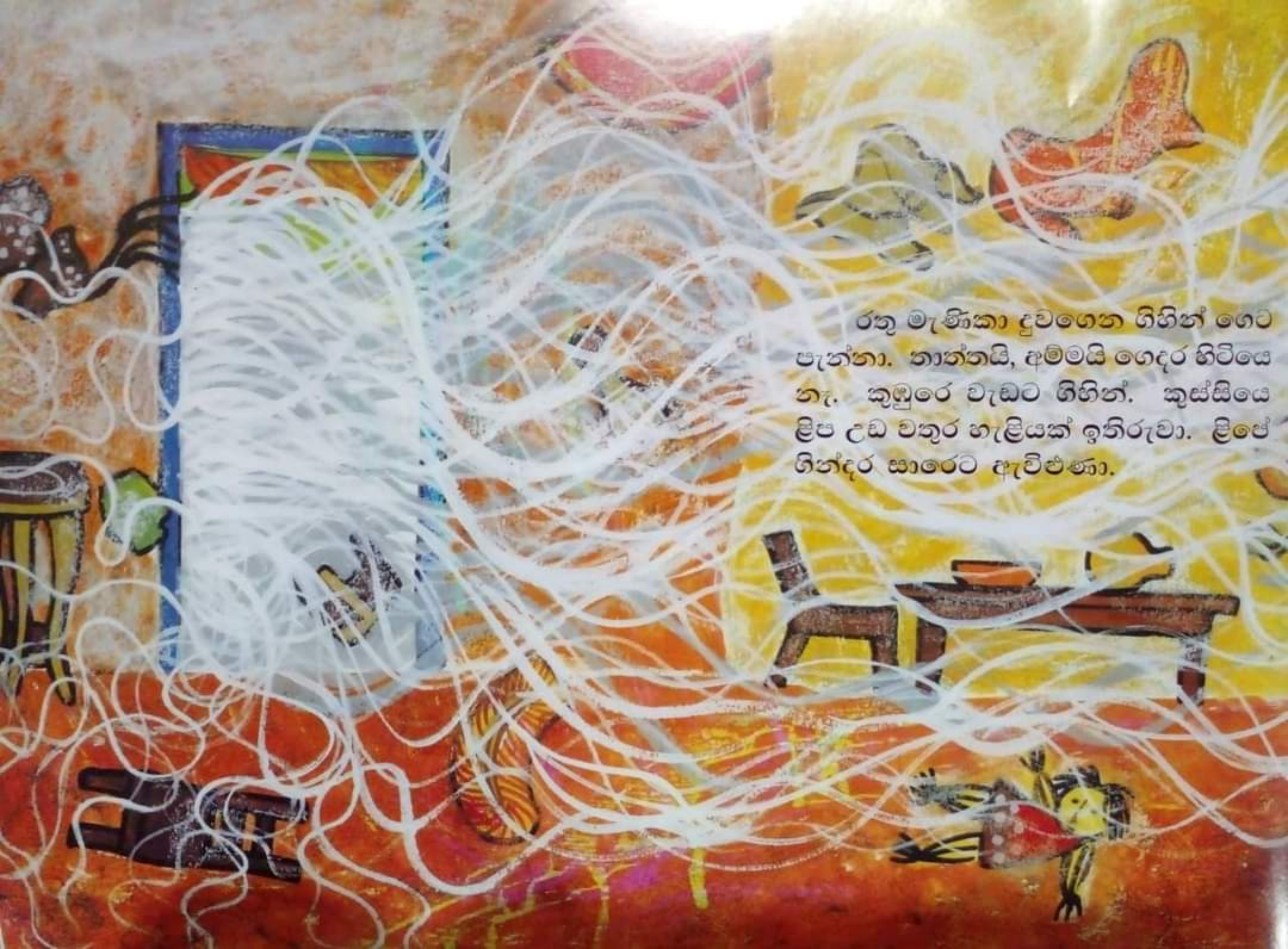




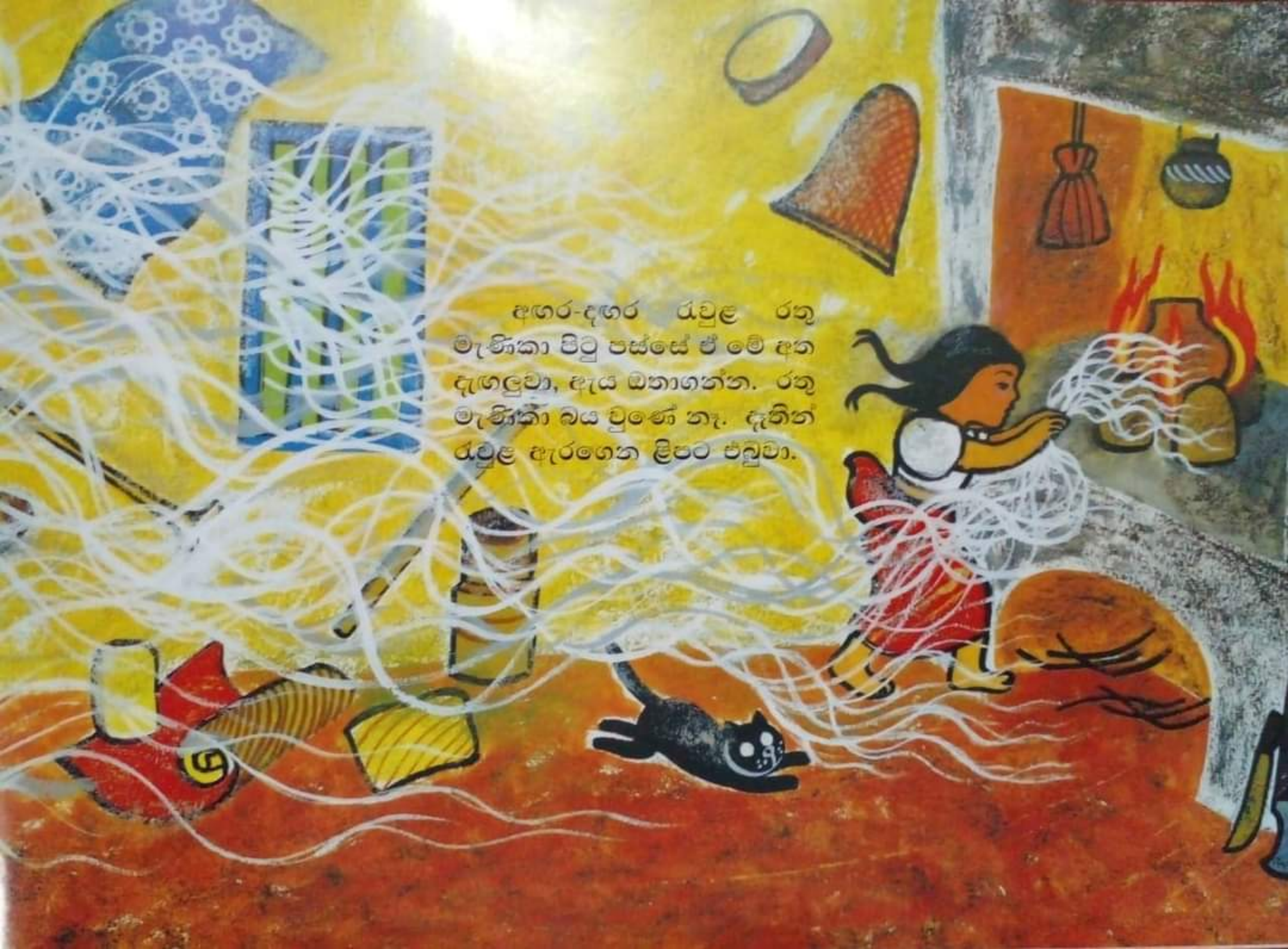
පුංචි රතු මැණිකා කැලෑවෙ දර කැඩුවා.
රතු මැණිකා දැක්කා මොනවා දෝ හීන් රැන්
වගයක් පාර දිගේ ඇදෙනවා, මිනිසුන් වටේ
එතෙනවා.



රතු මැණිකා ගෙ ගේ තිබුණේ කැලැව් අයිනේ. ඒදැණ්ඩ උඩින්, ගස් අතරින්, කඩුල්ලෙන් පැනලා රතු මැණිකා ගෙදර දිව්වා. රතු මැණිකා පස්සේ ඇඳුණා, ළඟට ම කිට්ටු වුණා. ඒත් ඇය ඔතාගන්න තරමට කිට්ටු වෙන්න රතු මැණිකා බැරි වුණා.



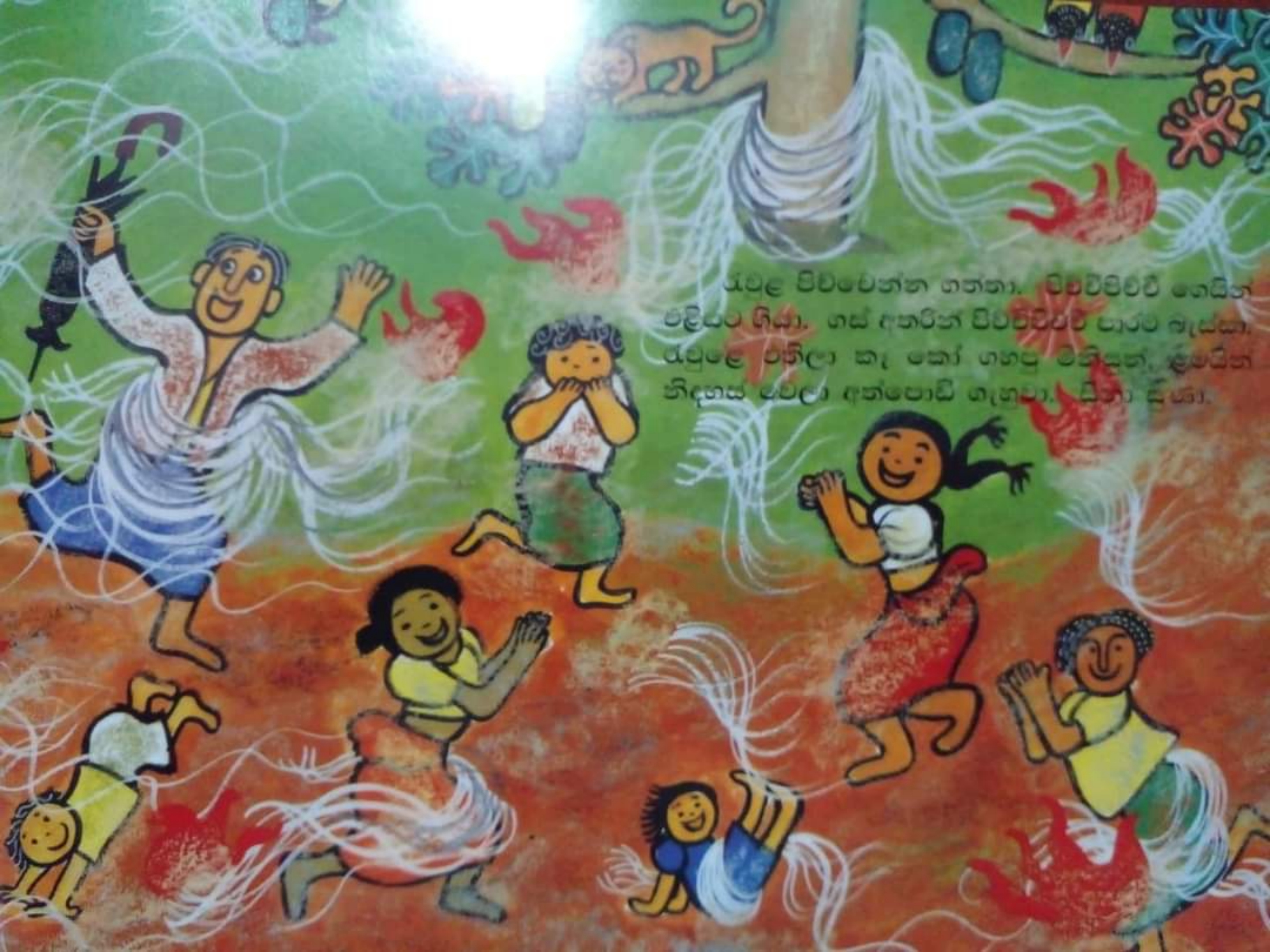
රතු මැණිකා දුවගෙන ගිහින් ගෙට
පැන්නා. තාත්තයි, අම්මයි ගෙදර හිටියෙ
නෑ. කුඹුරෙ වැඩට ගිහින්. කුස්සියෙ
ළිප උඩ වතුර හැළියක් ඉතිරුවා. ලිපේ
ගින්නදර සාමරට ඇවිළුණා.



අඟර-අඟර රැවුළු රතු
මැණිකා පිටු පස්සේ ඒ මේ අත
ඇඟලුවා, ඇය ඔතාගන්න. රතු
මැණිකා බය වුණේ නෑ. ඇතින්
රැවුළු ඇරගෙන ලිපට පිටුවා.







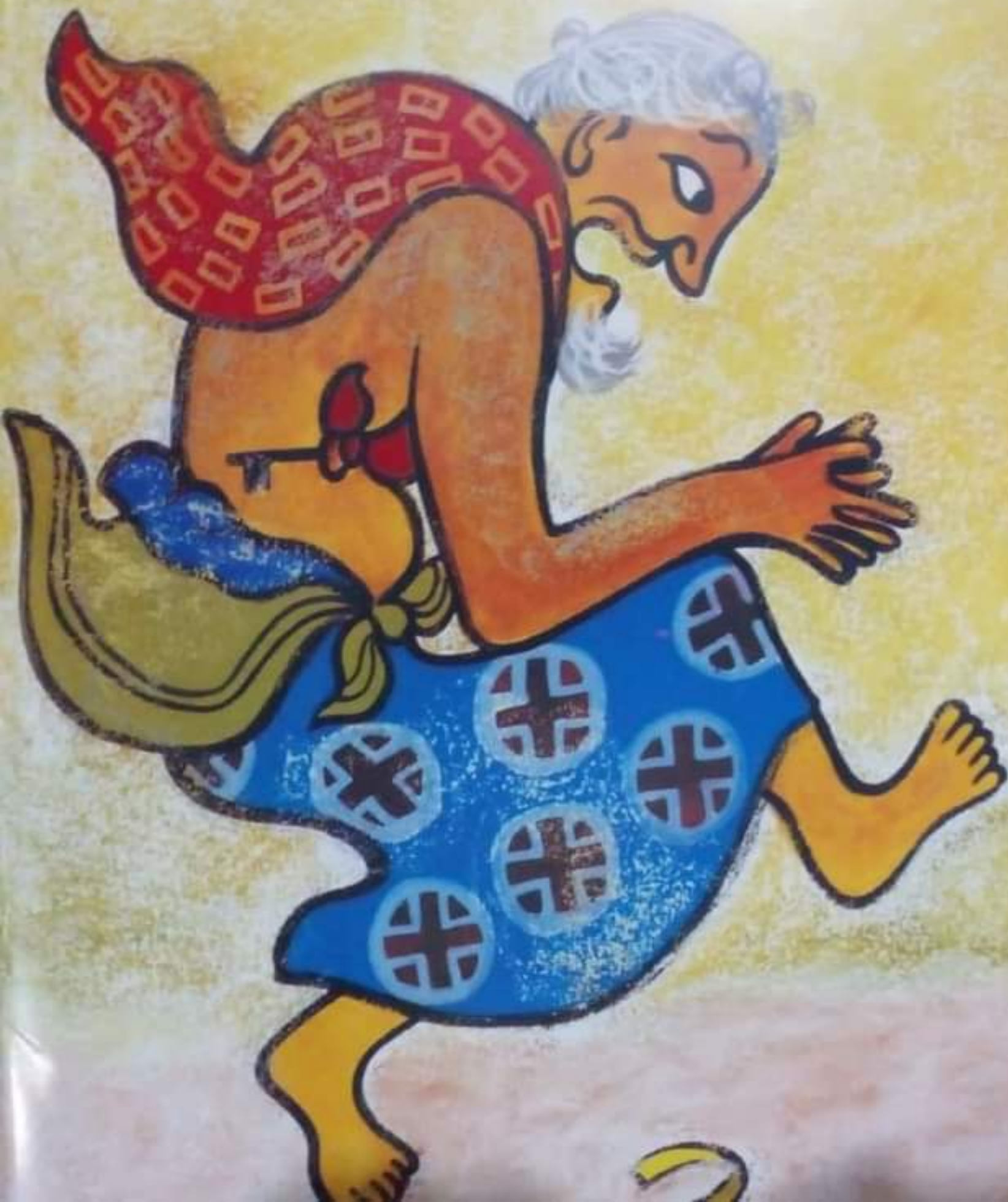
රැවුල පිටිමින් නගනවා. පිටිපිටි ගෙඩි
පිළිසල ගියා. ගස් අතරින් පිටිපිටි පාරට බැස්සා.
රැවුල පිටිලා කැ කෝ ගහලා මිනිසුන්, මුළුමනින්
නිදහස් වෙලා අත්පොඩි ගැහුවා. ඩිනා ඩිනා.

පාර දිගේ පිට්ටිපිට්ටි රැවුළු ගිණේ බඩුන් සීයා ගෙ ගෙදරට.
එ තැන දී මුළු ගේ ම පිරිලා තිබුණු රැවුළු 'හෝස්'! ගාලා එක
සැරේට පිට්ටිලා ගියා. ගෙයි මුල්ලේ නිදාගෙන සිටි බඩුන්
සීයාට ඇහැ ඇරුණේ නිකට ළඟ පත්තු වුණු ගිනි දැල්ල නිසා.
රැවුළු දුවලා නටපු නැටුම වහල උඩ ඉඳන් බලා සිටි මීයා බිමට
පැන්නා.

“මොකක් ද ඒ පුදුමෙ?” සීයා ඇහුවා. “රැවුළු දිව්වා. ආවෙ
පිට්ටිපිට්ටි” මීයා කිව්වා.

රැවුළක් නැති නිසා සීයායි, මීයායි සතුටු වුණා. උඩ පැන-
පැන නැටුවා. සිනදු කිව්වා.





රැවුළක් නෑ දැන් කපන්න
දවුලක් නෑ තවත් වෙන්න
බරකුත් නෑ හිතට ගන්න
නිදහසකුත් ලැබුණා ඔන්න
ලා! ලා! ලා!

ලා! ලා! ලා!

යන්න ද මං දැන් සියේ
එහෙම යන්න එපා පුනේ
මේ තැන ඉන්න මගේ පැලේ
සීයා ගේ මුනුබුරා වගේ
ලා! ලා! ලා!

ලා! ලා! ලා!

